Dosarul nr. 5r-312/2025
4-25103501-48-5r-21072025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

a examinat în şedinţa de judecată publică contestația depusă de Țapu Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 *****și a deciziei de sancționare din 11.07.2025, în baza art. 47[1]alin (1) Cod contravențional.

a constatat:

La 11 iulie 2025 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI 06 *****în privința lui Țapu Nicolae în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că în perioada anului 2024, urmarea implementării unui mecanism de corupere electorală de către organizația criminală „Șor” a pretins sume bănești prin intermediul aplicației „PSB” primind mesaje referitor la efectuarea unor tranzacții bănești, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost contestat de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional la 15 iulie 2025.

În motivarea contestației, petentul a indicat că procesul-verbal cu privire la contravenție nu este probat,(nu există probe video, foto sau de alt tip, care să demonstreze cele invocate.

Procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit la data de 11 iulie 2025, dar pretinsa faptă a avut loc pe parcursul anului 2024, ceea ce pune la îndoială veridicitatea și temeinicia acestui proces-verbal, deoarece nu a fost efectuată o individualizare a locului si timpul săvârșirii faptei contravenționale.

În acest sens, potrivit lui Țapu Nicolae, urmează a fi reținut faptul că nu a fost efectuată o individualizare a locului și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Așadar, timpul indicat la rubrica corespunzătoare diferă de timpul de la rubrica fapta contravențională „perioada electorală”. Locul comiterii faptei: „s. Recea” este neclar și incert (art. 443, alin. (1), lit. d) Cod Contravențional).

Mai susține că nu au fost reflectate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Astfel, la acuzația înaintată s-a notat: „a pretins sume bănești prin intermediul aplicației PSB, primind mesaje referitor la efectuarea unor tranzacții bănești”, fără a se

indica care este cuantumul mijloacelor băneşti, cine concret le-a oferit, care a fost scopul concret al acordării acestor sume de bani, în cadrul căror alegeri persoana urma să-şi exercite drepturile electorale. în general, agentul constatator s-a limitat la expunerea generică a acuzaţiei, precum reiese din norma contravenţională, contrar art. 443, alin. (1) lit. d) Cod contravenţional.

Totodată, susţine petentul că prin descrierea generică a faptei contravenţionale se aduce atingere prezumţiei nevinovăţiei de care trebuie să beneficieze persoana. Este insuficientă indicarea normei materiale contravenţionale şi a altor legi aferente cauzei în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Reieşind din cele expuse, Ţapu Nicolae solicită admiterea contestaţiei şi anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare emise în privinţa sa din data de 11.07.2025.

Agentul constatator Postica Mihail, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, persoana în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, Ţapu Nicolae, a depus prin intermediul SEDP cerere de examinare în lipsa sa (f. d.44), din aceste considerente, instanţa a dispus examinarea în lipsa participanţilor la proces.

Studiind materialele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite contestaţia şi de a anula procesul-verbal cu privire la contravenţie emis în privinţa lui Ţapu Nicolae.

Potrivit art. 8 alin. (2) Cod Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2 Cod Contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Potrivit speței, procesul-verbal în privința lui Țapu Nicolae a fost întocmit la 11 iulie 2025 în prezența persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional.

Fapt confirmat prin semnătura persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional la pct,14,18,19 în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art. 440 alin.(l) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

Potrivit actului constatator, Țapu Nicolae a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional, adică – *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Este de menționat că *obiectul juridic* al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale.

Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

În consecutivitate, instanța reține prevederile art. 443 alin. (1) din Codul Contravențional, prin care legiuitorul a stabilit (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Prin urmare, aceste cerințe au caracter imperativ, fiind esențiale pentru garantarea dreptului la apărare al persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Din analiza procesului-verbal seria/nr. MAI 06 *****din 11.07.2025, instanța constată că agentul constatator nu a indicat perioada exactă a săvîrșirii contravenției, rubrica de la pct. 4 din procesul-verbal fiind indicată general anul 2024, or, pentru spața

supusă examinarii, o asemenea omisiune constituie o încălcare substanțială a normelor de procedură, deoarece împiedică determinarea precisă a faptelor imputate, precum și verificarea lor în mod obiectiv de către instanța de judecată.

Instanța constată, cu temei și preocupare, deficiențe majore de ordin juridic în procesul-verbal seria MAI 06 *****din 11 iulie 2025, întrucât actul constatator denotă o redactare superficială și lipsită de rigoare, incompatibilă cu exigențele minimale impuse de Codul contravențional pentru individualizarea faptei imputate. Astfel, agentul constatator s-a limitat la o formulare lacunară și pur narativă, consemnând doar că persoana „a pretins sume bănești prin intermediul aplicației „PSB" primind mesaje referitor la efectuarea unor tranzacții bănești", fără a preciza circumstanțele concrete, modalitatea de săvârșire, contextul factual, elementele constitutive ale faptei și nici temeiurile de drept care ar subsuma această conduită unei norme contravenționale.

O asemenea manieră de documentare a pretinsei abateri contravine cerințelor de claritate, precizie și completitudine ale actului procesual, golind procesul-verbal de prezumția de legalitate și temeinicie și plasând instanța în imposibilitatea exercitării unui control judiciar efectiv asupra situației de fapt, încălcând exigențele art. 443 CCRM privind descrierea detaliată a faptei contravenționale.

Prin urmare, instanța subliniază caracterul vădit eronat al încadrării juridice efectuate de agentul constatator, care a calificat întreaga perioadă anul 2024 drept contravenție în temeiul art. 47^1 Cod contravențional, ignorând faptul că, anterior datei de 15.08.2024, o asemenea faptă nu era prevăzută de legea contravențională ca ilicit contravențional.

Această abordare denotă o gravă necunoaștere și neaplicare a principiului legalității sancțiunii contravenționale, consacrat de legislația națională și de standardele convenționale, potrivit cărora nu poate exista răspundere contravențională fără o normă legală clară și în vigoare la momentul pretinsei săvârșiri a faptei.

Instanța amintește că principiul neretroactivității legii contravenționale nefavorabile constituie o garanție fundamentală a statului de drept, fiind inerent normelor represive de natură penală și contravențională.

Extinderea artificială a aplicării art. 47^1 Cod contravențional asupra unor fapte pretins comise înainte de intrarea în vigoare a acestuia reprezintă nu doar o încălcare flagrantă a principiului legalității, ci și o manifestare inadmisibilă de lipsă de diligență profesională din partea agentului constatator, care avea obligația de a verifica cu maximă acuratețe încadrarea temporală a conduitei imputate.

Or, tragerea la răspundere contravențională este posibilă doar în măsura în care fapta imputată era prevăzută de lege ca faptă contravențională la momentul comiterii sale, iar orice incertitudine privind momentul temporal al săvârșirii acesteia se interpretează în favoarea persoanei acuzate, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În absența indicării unei date precise privind momentul săvârșirii pretinsei fapte, instanța este în imposibilitate de a aprecia dacă aceasta s-a produs într-un interval temporal în care prevederile art. 47^1 Cod contravențional își exercitau efectiv aplicabilitatea.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că procesul-verbal contestat este afectat de o eroare fundamentală de calificare juridică și de o insuficientă determinare a caracterului contravențional al faptei, fapt ce compromite însăși temeinicia actului constatator și pune sub semnul întrebării respectarea exigențelor de legalitate și securitate juridică impuse de lege.

De asemenea, nu au fost redactate circumstanțele cauzei relevante pentru stabilirea faptelor și consecințelor juridice ale acestora, precum și pentru evaluarea eventualelor pagube sau ale altor aspecte esențiale.

Întrucât procesul-verbal este actul de constatare pe baza căruia se pornește și se probează cauza contravențională, iar „probele" trebuie dobândite și consemnate în modul prevăzut de cod, orice imprecizie asupra timpului și faptelor reținute face ca actul să nu poată fundamenta răspunderea.

Prin urmare, actul constatator - procesul-verbal MAI 06 nr. *****din 11.07.2025 nu poate fi reținut ca temei al răspunderii contravenționale și urmează a fi înlăturat din materialul probator, cu consecința anulării sancțiunii întemeiate pe acesta.

Or, dreptul la un proces echitabil nu poate fi redus la o noțiune abstractă, ci presupune existența unor garanții reale, între care se înscrie și obligația autorității de constatare de a expune cu precizie și claritate fapta pretins contravențională, pentru ca aceasta să poată fi supusă unui control judiciar efectiv.

Conform art. 6 par. 3) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „*Orice acuzat are, mai ales, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege şi în mod amănunțit, despre natura şi cauza acuzației aduse împotriva sa; b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; d) să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obțină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; e) să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere*". Conform jurisprudenței CtEDO (cauza *Anghel vs România*, hotărârea din 04.10.2007), Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că: „carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă" (§§ 73-74 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015).

În opinia Curții Europene, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.

Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (§ 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015), cu excepțiile prevăzute de legislație.

În sinteza celor enunțate, instanța de judecată conchide că Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 *****din 11.07.2025, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 443, alin. (1), lit. d), e) și h) Cod contravențional.

Aceste din urmă raționamente implică nulitatea absolută a actului procesual întocmit, în temeiul art. 445, alin. (1) Cod contravențional, or, omisiunile admise de agentul constatator afectează grav dreptul acuzatului la un proces echitabil.

În definitiv, în situația în care legalitatea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este afectată în mod iremediabil, circumstanțele privind caracterul veridic al contravenției, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, nu necesită a fi examinate. Contestaţia contravenţională intră sub incidenţa art. 6 din Convenţia Europeană, sub aspect penal, constituind o „acuzaţie în materie penală", cu respectarea tuturor garanţiilor oferite de Convenţie în materie penală. Așa cum a arătat Curtea, distincţia dintre contravenţii și infracţiuni existentă în legislaţia internă a unor state semnatare ale Convenției Europene a Drepturilor Omului nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a garanţiilor oferite de art. 6 din Convenţie acuzaţiilor în materie penală (cauza Ozturk vs. Germania, 21 februarie 1984, § 49).

Pentru a stabili dacă o contravenţie poate fi calificată ca având un caracter „penal" în sensul prevederilor Convenţiei, prima chestiune care trebuie determinată este dacă textul normei de drept care definește fapta ţine de legea penală, în sistemul legal al statului reclamat; apoi, trebuie determinată natura faptei și, în fine, natura și gradul de severitate al pedepsei care poate fi aplicată persoanei care se face vinovată de comiterea contravenţiei (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 29).

De regulă, criteriile enunţate nu sunt analizate cumulativ, dar dacă analiza separată nu permite să se ajungă la o concluzie clară, atunci se impune abordarea cumulativă (cauza Garyfallou AEBE vs. Grecia din 24 septembrie 1998, § 56).

În ipoteza în care norma legală a cărei încălcare se susţine se adreseze tuturor cetăţenilor și nu vizează doar o categorie de persoane cu statut special, iar scopul aplicării sancţiunii este de prevenire și pedepsire, suntem în prezenţa unei acuzaţii în materie penală (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 32).

Natura și gravitatea sancţiunii aplicate, precum și sancţiunea ce s-ar fi putut aplica, trebuie analizate prin raportare la obiectul și scopul art. 6 din Convenţie.

Instanța reține că, în speță, norma contravențională în baza căreia s-a întocmit procesul-verbal are un caracter general, iar sancțiunea aplicată sub forma amenzii nu urmărește un scop reparator, ci unul punitiv și preventiv.

În consecință, acuzația formulată constituie o acuzație de natură penală în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului, ceea ce atrage aplicabilitatea prezumției de nevinovăție și a tuturor garanțiilor specifice aspectului penal al art. 6 din Convenție, instituite pentru protecția individului împotriva eventualelor abuzuri ale autorităților.

În aceste condiții, sarcina probei în procedura contravențională aparține exclusiv organului constatator, instanța fiind chemată să verifice, pe baza probelor administrate, existența faptei, caracterul său contravențional și vinovăția persoanei acuzate.

Având în vedere considerentele expuse, instanţa apreciază că contestaţia depusă de Ţapu Nicolae este pe deplin întemeiată, fiind susţinută atât în fapt, cât şi în drept.

Deficienţele esenţiale ale procesului-verbal - lipsa indicării timpului săvîrșirii, lipsa descrierii concrete a faptei, absenţa elementelor de individualizare a conduitei şi simpla reproducere a textului legal - denotă un act întocmit cu încălcarea principiilor fundamentale ale legalităţii şi clarităţii sancţiunii contravenţionale.

În consecinţă, instanţa de judecată urmează să admită integral contestaţia formulată de Ţapu Nicolae şi să dispună anularea procesului-verbal seria/nr. MAI 06 *****din 11.07.2025, precum şi a sancţiunii aplicate în temeiul acestuia, întrucât actul contestat nu întruneşte condiţiile de valabilitate prevăzute de lege şi nu poate constitui un temei juridic pentru angajarea răspunderii contravenţionale.

Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 394-395, 441, 443, 445, 448, 460-462 ale Codului contravențional, instanța de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de Țapu Nicolae împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 *****din 11 iulie 2025 încheiat în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional în privința lui Țapu Nicolae, ca fiind întemeiată.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI 06 *****din 11 iulie 2025 și decizia de sancționare în privința lui Țapu Nicolae prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 u. c. ce constituie suma de 25 000 lei, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea succesibilă de atac la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin depunerea recursului în Judecătoria Strășeni, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**